

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้ชีวิตของผู้พิการทางการมองเห็นในเขตกรุงเทพมหานคร
สุปราณี วาสนาม 4537388 RSRS/M

สาขาวิชา : งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ; ศศ.ม. (งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์:วีระแมน นิยมพล M.Ed., วังนรินทร์ โรหิตสุข Ph.D.,

วิไล กุศลวิศิษฐ์กุล วท.ม.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการใช้ชีวิตของผู้พิการทางการมองเห็นในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกของสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครประกอบด้วยคนตาบอดและคนสายตาดำเนินรางวัลทั้งชายและหญิงที่แต่งงานแล้วและยังอยู่กับคู่สมรสจำนวน 129 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจในชีวิตสมรสของ Spanier, G.B. (1976) มาปรับใช้เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้ค่าความเที่ยง 0.87 ปัจจัยที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ศาสนา ระดับการศึกษา ระยะเวลาของการใช้ชีวิตคู่ จำนวนบุตรและสถานภาพทางการเงิน ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนา สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สถิติไคสแควร์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่าเพศชายร้อยละ 66.7 และเพศหญิงร้อยละ 33.3 คนตาบอดสนิทร้อยละ 68.2 และคนสายตาดำเนินรางวัลร้อยละ 31.8 คู่ชีวิตของกลุ่มผู้พิการทางการมองเห็นเป็นคนตาบอดสนิทร้อยละ 47.3 คนสายตาดำเนินรางวัลร้อยละ 30.2 และคนสายตาดำเนินรางวัลร้อยละ 22.5 โดยภาพรวมกลุ่มผู้พิการทางการมองเห็นในเขตกรุงเทพมหานครมีความพึงพอใจในการใช้ชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ปัจจัย ไม่มีความสัมพันธ์และไม่สามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจในการใช้ชีวิตของผู้พิการทางการมองเห็นในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้พิการทางการมองเห็นร้อยละ 30.2 คิดว่าตัวเองควรปรับปรุงการใช้ชีวิตมากเกินไป คู่ชีวิตของตัวเองควรปรับปรุงการใช้ชีวิตมากเกินไปร้อยละ 18.6 เหตุผลของการตัดสินใจใช้ชีวิตคู่มี 3 เหตุผล โดยมี 2 เหตุผลคือ ความเข้าใจและต้องการความช่วยเหลือมีร้อยละที่เท่ากันคือร้อยละ 17.2 มีความรักเพียงอย่างเดียวร้อยละ 8.5 มีเหตุผลทั้ง ความรัก ความเข้าใจและต้องการความช่วยเหลือร้อยละ 56.5

ปัญหาที่พบ ผู้พิการทางการมองเห็นในเขตกรุงเทพมหานครยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในการเตรียมตัวก่อนการใช้ชีวิตคู่ ส่งผลให้เกิดปัญหาจากการใช้ชีวิตคู่ การแก้ไขปัญหาคควรจัดสัมมนาในการใช้ชีวิตคู่ของผู้พิการทางการมองเห็นแก่นักให้คำปรึกษาสำหรับผู้พิการควรเน้นการให้คำปรึกษาแก่ผู้พิการทางการมองเห็นเป็นกลุ่มในการเตรียมตัวก่อนการใช้ชีวิตคู่ และจัดสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องการใช้ชีวิตของผู้พิการทางการมองเห็น

ศัพท์สำคัญ : ความพึงพอใจ / ชีวิตคู่ / ผู้พิการทางการมองเห็น

FACTORS RELATED TO MARRIED LIFE SATISFACTION OF VISUALLY IMPAIRED PERSONS IN BANGKOK

SUPRANEE WASANAM 4537388 RSRS / M

M.A. (REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

THESIS ADVISORS : WIRAMAN NIYOMPHOL, M.Ed., VATHJANIN

ROHITSUCH, B.S., M.S., Ph.D., WILAI KUSOLVISITKUL, B.A., M.Sc.

ABSTRACT

This is explorative research that uses a questionnaire to study factors related to married life satisfaction of visually impaired persons living in The Bangkok area. The subjects were members of The Thailand Association of the Blind registered in Bangkok consisting of 129 blind and low vision persons who were married and were still living with their spouses 66.7 percent of the subjects were male and 33.3 percent female with 68.2 percent totally blind and 31.8 percent as low vision persons. Spouses of the subjects were divided into 47.3 percent totally blind, 30.2 percent sighted and 22.5 percent with low vision. The research used a structured questionnaire on married life satisfaction designed by Spanier, G.B. (1976) as the basis of the survey with reliability of 0.87. Further modifications were made for visually impaired subjects.

In addition to measuring overall level of satisfaction, five factors (religion, level of education, length of marriage, number of children and economic status of the family) were measured for impact on levels of satisfaction of the marriage. Data was analysed by descriptive statistics (percentage, mean, standard deviation), Pearson product moment correlation coefficient, Chi-Square test, and stepwise multiple regression analysis.

Most of the subjects had a moderate level of married life satisfaction. Pre-marital factors (religion and level of education) and post-marital factors (number of children, length of marriage, and economic status of the family) were not related and could not be used to predict married life satisfaction of visually impaired persons.

30.2 percent of the subjects thought they needed to improve themselves by being less moody, 15.5 percent by being more responsible, and 13.2 percent by having more mutual understanding. They also thought that their spouses should improve on my being less moody 22.5 percent, to have more mutual understanding 18.6 percent and to be more responsible 15.5 percent. The seasons for marriage were understanding each other (17.2 percent) wanting someone to help (17.2 percent) love (8.5 percent) and a combination of all three reasons (56.5 percent.)

The study shows that married visually impaired persons living in Bangkok area may have some problems coping with their marriages. If they have proper guidance in preparation for marriage, the situation may improve. It is recommended that organizations providing counselling or rehabilitation services for visually impaired persons should hold seminars, provide training, and offer counselling services to blind and low vision persons in the area of marriage. This will help improve the overall quality of life for this group of disabled individuals.

KEY WORDS : SATISFACTION / MARRIED LIFE / VISUALLY IMPAIRED

99 P. ISBN 974-04-6994-9